

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

El senyor Macià ha contestat la carta de Marcel·lí Domingo

El President de la Generalitat diu que ha posat al servei de Catalunya i de la República tot el crèdit que el poble català li ha otorgat

Barcelona, 9 de gener de 1932.

Sr. D. Marcel·lí Domingo.

Madrid.

Distingit amic:

He rebut amb estranyesa la seva carta d'ans d'ahir, en la que vostè dimiteix el càrrec que ostentava al Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya, perquè al seu entendre el partit segueix uns viaranyes equivocats.

Dic que la seva carta m'ha sorprès perquè aquesta és la primera manifestació que, des de que l'Esquerra ha estat constituïda, he rebut de vostè amb referència a la política del partit.

Afirma vostè que l'Esquerra segueix pensant que la seva missió és criticar, combatre, atacar. Resulta curiós que per a combatre l'Esquerra hagi de fer ús dels mateixos tòpics dels partits de dreta que ataquen la República. Manifesta vostè que no ens sentim col·laboradors, quan precisament l'Esquerra Republicana, que havent estat el partit que la proclamà, és avui dia el seu suport més fort a Catalunya i per això és atacada, com ho és, pels seus enemics.

Parla vostè de què no és hora de cercar una popularitat i de fer-se un nom, com si jo no el tingués amb anterioritat al 14 d'abril. Si els hagués cercat, no havia de sacrificar més que els meus ideals i, seguint les seves insinuacions, actuar solament com a president allunyat de tota lluita partidista. En lloc de fer això, i amb el fi de mantenir-me fidel a aquests ideals, he seguit solidaritzat amb l'Esquerra i he fet obra de col·laboració posant al servei de Catalunya i de la República tot el crèdit que el poble català m'havia atorgat.

Em sorprèn, no obstant, que sigui precisament vostè el que parli com si jo cerqués nom i popularitat quan li consta que no sóc dels que per no sacrificar-los queden sempre indecisos, es mantenen en

actituds poc definides i no parlen d'una manera clara i concreta.

Fa vostè el meu elogi, ignoro si sincerament i dec dir-li que aquest elogi, em molesta perquè darrera d'ell dirigeix un atac directe a vòlguts amics que intenta ferir i segurament ignora que d'ells puc dir el que no puc manifestar d'altres: que mai no han fallat.

Diu vostè que Catalunya no es mostra satisfeta. Tal vegada sigui cert. Els monàrquics, evidentment no ho estan. I els altres catalans, contràriament al que vostè manifesta, no ho estarem fins que l'Estatut no sigui íntegrament aprovat. I precisament és per això que considero un gran encert l'acord que adoptaren els parlamentaris, de no fer cas de la vostra famosa carta recomanant-me l'ajornament de la presentació de l'Estatut.

Parla vostè que és hora de saber governar amb intel·ligència, fermesa de caràcter i llimpessa d'idees i de conducta. A aquest extrem sols dec contestar-li que, modestos en la apreciació de la nostra intel·ligència, estem segurs que no hem d'envejar-li res en quant a fermesa de caràcter i sobre tot, en quan a llimpessa d'idees i de conducta.

I en quant a voler-nos evitar la violència d'haver de declarar a cada moment que no estem representats al Govern, dec manifestar-li que el to de la seva carta justifica la raó que ens assistia en dir que vostè no ens representava, si no fos que vostè mateix en el seu text confessa que espiritualment ja fa temps que es considerava allunyat de nosaltres.

Seu afectíssim,

FRANCESC MACIÀ

L'EFICACIA DE L'ANUNCI, DEPEND DEL DIARI QUE ESCOLLIU. "FOMENT" US ASSEGURA AQUESTA EFICACIA.

El Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya, accepta per unanimitat la dimissió de Marcel·lí Domingo. I no s'explica com, essent aquest ministre d'un govern genuïnament esquerrà, advoqui a Catalunya, per la solidaritat amb forces de dreta

Reunit el Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha estat informat pel seu president de la carta que havia rebut del senyor Marcel·lí Domingo, presentant la seva dimissió del càrrec que ostentava al dit Directori.

El Directori, després d'examinada l'esmentada carta, ha acordat, per unanimitat, admetre aquesta dimissió que ve a facilitar la resolució de la qüestió que anava a ésser plantejada a l'Assemblea del Partit convocada per als dies 23 i 24 del corrent, amb motiu de les campanyes i gestions polítiques de cabdillatge personal que el senyor Domingo venia realitzant a Catalunya i que l'Esquerra, en tant que partit democràtic, no podia emparar.

S'ha vist sorprès el Directori pel fet que el senyor Domingo, militant d'un partit democràtic, no hagués exposat les seves discrepàncies dins el si de l'organisme directiu del Partit o no hagués esperat a portar-les a l'Assemblea, si bé és veritat que el senyor Domingo no havia acudit mai a cap de les reunions que el Directori celebrava, malgrat d'haver-hi estat expressament convocat.

El Directori estima, contra el que és opinió del senyor Domingo, que aquest no és el moment d'una solidaritat de govern amb les forces de dreta, ans al contrari, és el moment de mantenir l'esperit d'esquerra que informa l'actual govern de la Generalitat de Catalunya, amb la qual actitud no dubta interpretar i satisfer els sentiments de

la majoria dels catalans. Igualment no s'explica el Directori que el senyor Domingo, que és ministre d'un Govern genuïnament esquerrà, advoqui a Catalunya per aquesta mena de solidaritat nacional que en aquest moment no creiem oportuna ni d'acord amb l'esperit que deu animar la República. Per altra part és del domini públic que el que afecta a l'Estatut, existeix ja aquesta solidaritat entre tots els catalans.

El senyor Domingo, quan indica que Catalunya no es mostra satisfeta, coincideix curiosament amb l'argument i tòpics que emplen les dretes espanyoles contra el Govern de la República quan li manifesten que el país no està satisfet.

El Directori ha de fer constar que els seus dirigents podrien acceptar al senyor Domingo com a mestre en el terreny de les habilitats polítiques, però jamai en parlar de fermesa de caràcter ni de llimpessa d'idees ni de conducta.

Finalment, el Directori ha de fer constar el disgust amb què ha vist que el senyor Domingo parli d'afany de popularitat. Sobre aquest particular, l'Esquerra Republicana de Catalunya pot oferir l'exemple del seu president, Francesc Macià, el qual posseint-la com ningú, molt abans del 14 d'abril, no ha dubtat ni un sol moment en posarla al servei dels ideals d'esquerra i arriscar-la sempre que ha estat necessari per a fer-los prevaler. — EL DIRECTORI DE L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA.

Esquerra Republicana de Catalunya Primer Congrés Nacional

El Directori del Partit, els parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya que han assistit a l'Assemblea de la Generalitat i diversos elements representatius de les comarques catalanes, han acordat, després d'algunes converses tingudes aquests dies, i tenint en compte totes les necessitats del Partit, que les sessions del primer Congrés Nacional, tinguin lloc a Barcelona els dies 23 i 24, dissabte i diumenge, d'aquest mes, en el local que es farà públic oportunament